

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL

AWARD

Case No. 483

Chamber Two

55
دیوان داوری دعاری ایران - ایالات متحدہ

پرونده شماره ۴۸۳

شعبه دو

حکم شماره ۴۱۳-۴۸۳-۲

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داوری دعاری ایران ایالات متحدہ
ثبت رسید - FILED	
Date	1 MAR 1989
۱۳۶۷ / ۱۲ / ۱۰	

DUPLICATE
ORIGINAL
نسخه برابر اصل

لیلی تور،

خواهان،

- و -

دولت جمهوری اسلامی ایران،

خوانده.

حکم

اول - رسیدگیها

۱ - خواهان، به نام لیلی تور ["خواهان"] (۱) در تاریخ ۲۸ دیماه ۱۳۶۰ [۱۸ ژانویه ۱۹۸۲] اصلتا" و از طرف سه فرزند خود، (۲) دادخواستی علیه دولت جمهوری اسلامی ("خوانده")، مشتمل بر بنیاد مستضعفان و جانشینان، منتقل الیه، دستگامهای وابسته و دیگر واحدهای تحت کنترل خوانده و بنیاد مستضعفان، بابت سلب مالکیت یا مصادره ادعایی ۴/۲ درصد سهم مالکانه خود در یک شرکت، بهره و حصه خود در دیگر موسسات نامشخص و نیز اموال شخصی خود ثبت نمود. ادعا بابت مبلغی متجاوز از ۶،۰۰۰،۰۰۰ دلار آمریکا بوده و خواهان مدعی است در زمانی در سال ۱۹۸۰ بوجود آمد.

۲ - خوانده، در لایحه دفاعی خود که در پنجم مهرماه ۱۳۶۱ [۲۷ سپتامبر ۱۹۸۲] به ثبت رسید، در شمار مطالبی چند اظهار داشت که این دعوا بی پایه است (۳) و به این استدلال که خواهان و افراد تحت تکفل وی منحصراً اتباع ایران هستند، بویژه از لحاظ صلاحیت بدان ایراد گرفت.

۳ - در پاسخ به دستور مورخ ۱۵ آذرماه ۱۳۶۱ [ششم دسامبر ۱۹۸۲] دیوان، خواهان

(۱) دیوان داوری ملاحظه می نماید که هیچگونه مدرک مثبتی جهت اثبات هویت خواهان، که مدعی است ادعا به نام خانوادگی دوشیزگی وی ثبت شده، تسلیم نشده است.

(۲) خواهان مدعی است که هر سه فرزند وی، هنگام بوجود آمدن ادعا، صغیر بوده اند.

(۳) خوانده همچنین در ۲۹ آذرماه ۱۳۶۱ [۲۰ دسامبر ۱۹۸۲] جوابیه متقابلی ثبت و اظهار داشت که تا هنگامی که خواهان مدارکی ثبت ننموده که طبق قواعد دیوان هویت ادعا را به روشنی نشان دهد، قصد ندارد مدرک دیگری ثبت نماید.

در چهارم فروردینماه ۱۳۶۲ [۲۴ مارس ۱۹۸۳] در شمار دیگر مدارک، شهادتنامه‌ای به تاریخ ۱۸ آذرماه ۱۳۶۱ [نهم دسامبر ۱۹۸۲]، ثبت و طی آن ادعا کرد که وی در سال ۱۹۶۱ به تابعیت ایالات متحده درآمده است ولی هیچگونه مدرک مستندی ارائه نمود و حتی نام خانوادگی پس از ازدواج خود را نیز اظهار نکرد و هیچگونه مدرک مستندی در اثبات ادعای تابعیت امریکایی سه فرزند خود نیز تسلیم نداشت.

۴ - پس از صدور تصمیم دیوان عمومی در پرونده جمهوری اسلامی ایران و ایالات متحده امریکا، تصمیم شماره الف ۱۸ - ۳۲ - دیوان عمومی مورخ ۱۷ فروردینماه ۱۳۶۳ [ششم آوریل ۱۹۸۴] که در 251 Iran-U.S. C.T.R. 5 نیز به چاپ رسیده است، دیوان از خواهان درخواست کرد هرگونه مدرک مستند دیگری که مایل است به ثبت رساند تا دیوان باتوجه به آن تعیین کند که آیا وی تبعه ایران است یا ایالات متحده، و یا تبعه هر دو کشور و درصورت اخیر تابعیت غالب و موثر وی کدامست. همینگونه، دیوان به خواننده دستور داد کلیه مدارک مستندی را که مایل است دیوان در رابطه با تابعیت خواهان مورد بررسی قرار دهد، ثبت کند.

۵ - در پاسخ، خواهان در ۱۴ آذرماه ۱۳۶۴ [پنجم دسامبر ۱۹۸۵] نامه‌ای در دیوان به ثبت رساند و طی آن اظهار داشت که به دلایل امنیت شخصی، قصد ندارد سند و مدرک دیگری جز شهادتنامه مورخ ۱۸ آذرماه ۱۳۶۱ [نهم دسامبر ۱۹۸۲] و لوایحی که قبلاً به ثبت رسیده تسلیم نماید. خواننده، در ۲۷ مردادماه ۱۳۶۷ (۱۸ اوت ۱۹۸۸) لایحه توجیهی خود را درمورد تابعیت خواهان در دیوان ثبت و در آن استدلال کرد که خواهان در شمار دیگر مدارک، مدرکی درمورد تابعیت امریکایی خود یا فرزندانش نیز ثبت نکرده است. از اینرو، دیوان طی دستور مورخ دهم شهریورماه ۱۳۶۷ [اول سپتامبر ۱۹۸۸] خود از خواهان دعوت کرد که چنانچه مایل باشد، تا

تاریخ ۱۱ آبانماه ۱۳۶۷ [دوم نوامبر ۱۹۸۸] لایحه توجیهی یا مدرکی در موضوع تابعیت خود به ثبت رساند، و از خواننده نیز خواسته شد که در صورت ثبت چنین مدارکی (توسط خواهان)، مدارک معارض را تا ۱۲ دی ماه ۱۳۶۷ [دوم ژانویه ۱۹۸۹] تسلیم کند. خواهان مدرکی به ثبت نرساند و بنابراین دیوان طبق مفاد دستور مورخ ۱۶ خردادماه ۱۳۶۶ [ششم ژوئن ۱۹۸۷]، در مورد صلاحیت خود نسبت به موضوع تابعیت خواهان به اخذ تصمیم مبادرت می‌کند.

دوم - دلایل حکم

۶ - مطابق با موازین گوناگونی که دیوان عمومی در تصمیم خود در پرونده الف ۱۸ (پاراگراف ۳، بالا) بر نهاده، دیوان باید نخست بر اساس اسناد و مدارک موجود تعیین کند که آیا خواهان و فرزندان وی در طول مدت ذیربطه، یعنی از زمان بوجود آمدن ادعا تا تاریخ بیانیه حل و فصل دعاوی، یعنی ۲۹ دیماه ۱۳۵۹ [۱۹ ژانویه ۱۹۸۱] تبعه ایالات متحده بوده اند یا ایران و یا تبعه هر دو کشور، و در صورت اخیر، تابعیت غالب و موثر آنان در طول دوره یاد شده کدامیک بوده است؟ وظیفه خواهان بود که از ابتدا با ادله و مدارک کافی در مورد تابعیت امریکایی خود و فرزندان خود در طول دوره ذیربطه، ادعای خود را اثبات کند. گرچه، دیوان فرصت کافی جهت ثبت مدارک مربوطه به خواهان داد، ولی خواهان دلیل و مدرکی در اثبات تابعیت امریکایی خود و یا فرزندان خود، ارائه نکرد. بنابراین، ادعای مطروح رد می‌شود زیرا ثابت نگردیده که شرایط صلاحیتی مندرج در ماده هفت بیانیه حل و فصل دعاوی، حاصل شده باشد.

سوم - حکم

۷ - بنابه دلایل پیشگفته،

دیوان به شرح زیر حکم صادر می کند:
(الف) ادعای خواهان، لیلی تور، که اصالتاً و از جانب سه فرزند وی علیه خوانده
دولت جمهوری اسلامی ایران اقامه شده به دلیل فقد صلاحیت رد می شود.

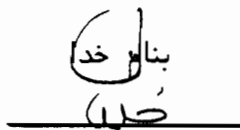
(ب) هر طرف هزینه های داوری مربوط به خود را تقبل خواهد کرد.

۱۰ اسفند
لاسه، به تاریخ ۱۳۶۷ برابر با ۱۱ مارس ۱۹۸۹

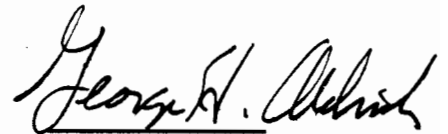

روبرت بریر

رئیس شعبه دو

سیدخلیل خلیلیان

جرج اچ. آلدریج